

УДК 32.019.5

Рак Ольга Юріївна,

кандидат наук із соціальних комунікацій,

доцент кафедри філософії і політології

Львівського державного університету внутрішніх справ

ФІЛОСОФІЯ ІНТРОФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОГО ВПЛИВУ ПОЛІТИЧНОЇ ЕЛІТИ НА ГРОМАДСЬКУ ДУМКУ: ПРОЕКТНО-ПОЛІТОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД

На базі філософії теорії несилової взаємодії та проектно-орієнтованого управління вперше запропоновано модель-схему інтроформаційно-комунікативного впливу політичної еліти на громадянина чи громаду при формуванні громадської думки. Показано вплив та взаємодію політика та громадянина на рівні мікро- та макросвіту при русі матерії, і при врахуванні інформаційного процесора Природа. Проаналізовано вплив ЗМІ, ЗМК, телематичних систем, Інтернет-технологій тощо при формуванні політиком громадської думки у громади. Наведена ієрархія впливу мас-медіа та хвильового поля на процес управління громадською думкою і, відповідно, суспільною свідомістю.

***Ключові слова:** філософія, інтроформація, проект, громадська думка, політологія, політична еліта, комунікації.*

Сучасний період в Україні почав характеризуватися підвищеним інтересом до впровадження політтехнологій та методологій управління проектами та програмами як інструментарію інноваційного розвитку. Саме такий проектно-політологічний підхід зумовив доцільність застосування основних положень керівництва з управління проектами та програмами [1] для впровадження інновацій у сфері впливу політичної еліти на громадськість та громадську думку.

Громадськість та громадська думка є невід'ємною складовою інтелектуального простору проекту політологічно-комунікативного спрямування. Основою ефективності функціонування такого типу проектно-політологічного середовища є дотримання умов: ідеологічна та політична направленість щодо задоволення комуніканта (реципієнта), орієнтованість на першочерговість виконання планових робіт, пріоритетність командної співпраці та роботи, постійність в удосконаленні. Такий підхід щодо використання унікального проектного середовища політологічного спрямування дозволяє використовувати командний підхід та отримувати зростаючу динаміку постійної появи унікальних ідей та методів впливу на громадськість та формувати громадську думку.

Досягнути стан максимальної взаємодії політичної еліти з громадою та впливу на громадську думку можна за умови реалізації такої схеми: політик (політична еліта) – політтехнології в інтелектуальному просторі політологічного проектного середовища – комунікант (реципієнт). Реалізувати вищевказані умови можна при використанні філософії теорії несилової взаємодії [2] зацікавлених сторін інтелектуального простору політологічно-комунікативного проектного середовища, тобто інтроформаційний підхід.

Інтроформація – це філософія внутрішньої організації матеріальних утворень політологічного спрямування, яка формує його відношення до істини (дійсності) та враховує вплив інтроформаційного процесора Природи (подається вперше).

Вплив різноманітних політтехнологій на громадську думку чи громаду цілому носить на сьогодні безсистемний характер та не враховує, досить часто, стан реалії суспільства, і, як результат, низька ефективність взаємодії та досягнень поставленої мети.

Враховуючи те, що політико-комунікативні системи та технології є частиною інтелектуального простору, в якому її учасники мають різні інтереси та погляди, тому для спонукання їх до спільності дій у створенні цінностей можна за умов використання інтроформаційного підходу.

Проте, на сьогодні, відсутній інструментарій реалізації та управління політико-комунікативним проектним середовищем щодо впливу політики на громадську думку.

Питаннями вивчення впливу каналів засобів масової комунікації (ЗМК), засобів масової інформації (ЗМІ) на людину займалися багато відомих вчених, зокрема: Деніс МакКвейн, Е. Шейн, Г. Штрамайєр [10], Е. Катц, П. Лазерсфельд, В. Бебик [1], В. Іванов [3, 5], Г. Почепцов [7], В. Королько [4]. Проте проблемами взаємодії інтроформаційно-комунікативного простору в проектно-політологічного середовища з використанням філософії теорії несилової взаємодії відсутні наукові дослідження.

На практиці управління середовищем політологічного проекту в інтелектуальному просторі здійснюється переважно інтуїтивно.

Метою статті є пошук інструментальних засобів, які доцільно застосовувати для цілей управління політологічно-комунікативним середовищем проекту.

Для реалізації поставленої в статті задачі, щодо досягнення стану вискоелективної взаємодії політичної еліти та громадськості, на предмет формування відповідної громадської думки, нами використано інструментарій із теорії несилової взаємодії. Для поставленої в даній роботі задачі ця теорія використовується вперше.

Виходячи із теорії несилової взаємодії можна стверджувати, що вона є універсальною в плані використання для всіх утворень Всесвіту.

Вплив інформаційного процесора Природа та кібернетизація сучасного світового суспільства вказала на необхідність деякого перегляду теорії інформації сформованої такими вченими як: У. Ешбі, А. Колмогоровим, А. Енштейном, Н. Вінером тощо, з метою розробки нових механізмів і технологій обміну інформацією при русі системи на рівні мікро- та макросвіті.

Таким чином набуває розвитку нова філософія бачення процесу формування громадської думки, і, відповідно інтроформаційна взаємодія політика-громадянина.

Враховуючи те, що в теорії несилової взаємодії суть інтроформаційного змісту матеріальних утворень є РУХ, прояви якого є його VIP-інтерпретація (V – швидкість розповсюдження інформації; I – інформація; P – ймовірність). Суть даної ідеології базується на використанні методів несилової інформаційної Взаємодії та Впливу між політиком та громадянином у відповідному інформаційному просторі формуючи в останніх високий рівень зацікавленості.

Таким чином утворюється проектне середовище, що використовує філософію теорії несилової взаємодії для забезпечення найвищого рівня інтроформаційно-комунікативного впливу політичної еліти на громадську думку (див. рис. 1).

Отримана модель-схема політологічного проектного середовища дозволяють розкрити глибину сутності інтрофізичних методів оперування інтроформацією у суспільному просторі.

Основою інтроформаційних методів є поєднання несилової інформаційної Взаємодії з несилним інформаційним Впливом для отримання кінцевої мети, що полягає у досягненні стану максимального взаєморозуміння між політиком та громадянином у формуванні відповідної громадської думки.

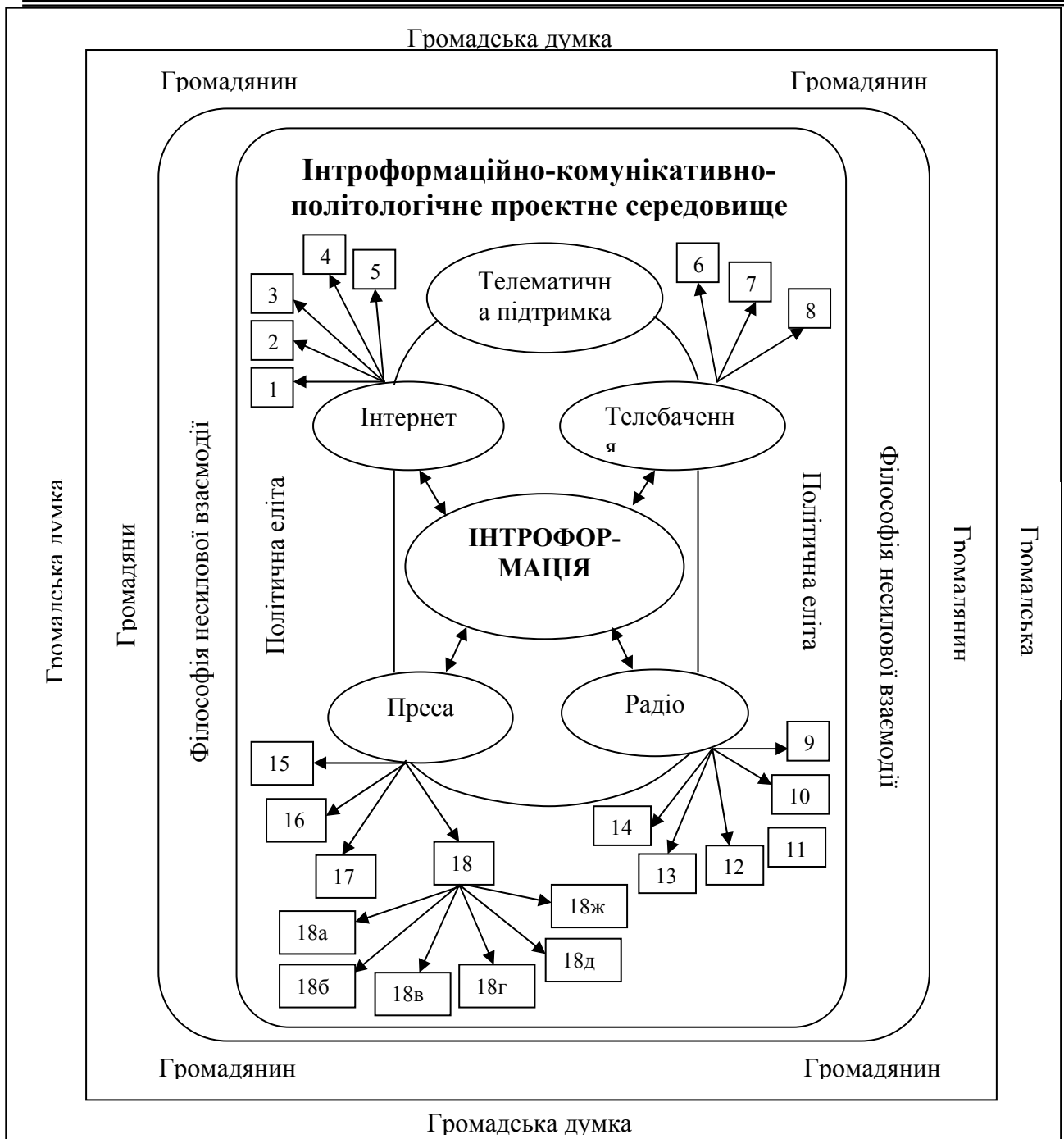

Рис. 1. Модель-схема інтроформаційно-комунікативно-політологічного проектного середовища впливу політичної еліти на громадську думку з використанням теорії несилової взаємодії, де: 1 – оперативність (доступ до інформації в режимі реального часу); 2 – глобалізація; 3 – інтерактивність (двобічний зв'язок між комунікатором та реципієнтом); 4 – використання можливого мультимедіа (звук, зображення, текст, малюнки, фотографії); 5 – оперативність та гнучкість доступу до інформаційного ресурсу засобами інформаційно-пошукової експертної системи, електронних без баз даних, знань, бібліографічних довідників та інших інформаційно-аналітичних систем; 6 – хвильове поле зорово-звукового ряду; 7 – оперативність; 8 – оперативний доступ до інформації в режимі реального часу; 9 – віртуальність; 10 – хвильове поле; 11 – частотний діапазон; 12 – часова тривалість сигналу; 13 – мобільність; 14 – динамічний діапазон; 15 – фарбність; 16 – різноманіття принципів модулювання тональності; 17 – різноманіття принципів та способів формування друкарських елементів; 18 – різні способи друку: 18а – цифровий, 18б – спеціальний, 18в – флексографський, 18г – класичний, 18д – електронні системи друку, 18ж – друк з тиском.

Використання філософії теорії несилової взаємодії дозволить отримати принципово новий підхід у формуванні політичною елітою громадської думки, а саме – визначеності та інформованості.

Впровадження філософії теорії несилової взаємодії дозволить розкрити абсолютно нові можливості управління проектним середовищем політологічного напрямку, забезпечити глибину взаємодії політика із громадянином через призму мікро- та макрорівнів природи, а також з урахуванням впливу процесора Природа.

На основі проведених досліджень запропоновано модель політологічно-комунікативного проектного середовища із використанням філософії теорії несилової взаємодії.

Такий підхід розкриває поведінкову складову при взаємодії політика та громадянина для досягнення цілі при формуванні громадської думки, залучаючи для цього ЗМІ, ЗМК, пресу, Інтернет-технології, телематичні системи тощо. Показано вплив хвильового поля та засоби оперативного отримання і передачі інформації в режимі реального часу, що покращує інтроформаційну взаємодію політика – громадянина.

В подальшому необхідно розробити методологію проектно-політологічно-телематичного управління громадською думкою з використанням філософії теорії несилової взаємодії та ще й, конкретно, у регіональному вимірі.

Література:

1. Бебик В. М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка паблік рилейшнз: монографія / В. М. Бебик. — К.: МАУП, 2005. — 440 с.
2. Бебик В. М. Політологія для політика і громадянина: Монографія / В.М. Бебик. — К.: МАУП, 2003. — 424 с.
3. Іванов В. Ф. Комп'ютерні мас-медіа на межі століть / В. Ф. Іванов // Актуальні питання масової комунікації. — К., 2002. — Вип. 3. — Ч.1. — С. 41-42.
4. Королько В.Г. Зв'язки з громадськістю. Наукові основи, методика, практика [Текст]: підручник / В.Г. Королько, О.В. Некрасова. — Вид. 3-є, допов. і переробл. — К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. — 831с.
5. Масова комунікація: підручник / А. З. Москаленко, Л. В. Губерський, В. Ф. Іванов, В. А. Вергун. — К.: Либідь, 1997. — 216 с.
6. Микитів О.Ю. Менеджмент видавничої справи в умовах глобалізації (на прикладі України) : дис. ... канд. наук із соц. комунікацій: 27.00.06: захищена 21.11.11 Київ. нац. ун-т ім. Т. Г. Шевченка.: затв. 17.06.12 / О. Ю. Микитів. — К., 2011. — 215 с.
7. Почепцов Г.Г. Контроль над розумом [Текст] / Г.Г. Почепцов. — К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2012. — 350 с.
8. Руководство по управлению инновационными проектами и программами / [Пер. на рус. язык под ред. С.Д. Бушуева]. — К.: Науковий Світ, 2009. — 173 с. — Т.1, версія 1.2.
9. Тесля Ю. Н. Введение в информатику Природы: Монография / Ю. Н. Тесля. — Киев: Маклаут, 2010. — 256 с.
10. Штромайер Г. Політика і мас-медіа [Текст] / Г. Штромайер/ Пер. з нім. А. Орган. — К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. — 303 с.

Рак О. Ю. Философия интроформационно-коммуникативного влияния политической элиты на общественное мнение: проектно-политологический подход

На базе философии теории несилового взаимодействия и проектно-ориентированного управления впервые предложена модель-схема интроформационно-коммуникативного воздействия политической элиты на гражданина или общество при формировании общественного мнения.

Показано влияние и взаимодействие политика и гражданина на уровне микро- и макромира при движении материи, и при учете информационного процессора Природа. Проанализировано влияние СМИ, СМК, телематических систем, Интернет-технологий и т.п. при формировании политиком общественного мнения в общины.

Приведенная иерархия влияния масс-медиа и волнового поля на процесс управления общественным мнением и, соответственно, общественным сознанием.

Ключевые слова: философия, интроформация, проект, общественное мнение, политология, политическая элита, коммуникации.

Rak O. Philosophy introformation communicative of political elite on public opinion: project political approach

Based on the theory of non-violent philosophy of interaction and project-oriented management model, first proposed scheme introformatsiyno-communicative impact of the political elite in national or community in shaping public opinion.

The influence and interaction of politics and citizen at micro and macro in moving matter, and taking into account the information processing nature. The influence of the media, a transmitter, telematic systems, Internet technologies, etc. in policy opinion in the community.

It is resulted hierarchy of influencing of mass-media and wave field on the process of management public opinion and, accordingly, public consciousness.

Key words: philosophy introformatsiya, project, public opinion, political science, political elite communication.